

Kuleme siis, mis üks nendesinnooste meestest, kes palju funningriffissi läbbi reissind, ja ülle merre tööra maisma jäggudes on olnud, meile udist rägib.

Australia, üks põhjatu suur saar, on se viies maisma jäggu. Temma on ni suur, et pea aegu kõit Europa maa funningrigid seal asjet leialsid. Panneme meie omima suure Wennemaa, Rootsi-, Saffo-, Brantsusse-, Inglis- ja Spaniamaa ühte kollo senna saare peale, seal jääb siiski mõnni hea addra maad järrele, ja mõnni tünkas luhhu wabat mees sauna võib ülles raiuda. Se on üks soe maa, seal ei oleks külma talvet, nenda kui meie jures; mis seal talvels nimmetakse, põisse muud ühtegi, kui kange wihma sadu, mis igga aasta teatarval aegl mittu näddaslad järrestiifku mahha wallab. Võib küll üttelda, et se maa üks aimus suur soola lõrw on, lus puud ja poesad, ja rohhud soola pärast ei tahha siggineda. Maddaslad laggedad maanurgad on tämle paikuse soola torulesega, otse kui järved jäega kaetud. Kaewu ei või seal faewata, fest teik wessi, mis sisse nõrgub, on ni solane, et juu ei fölba. Selle mee näaja vasto on Jummal ühhe pöesa senna lonud, kelle jured ni lihhawad ja täis wet on, et kui maa seest välja faewatud ja pütti sisse kattki murtud sawad, märjufest küll vässja annawad, jännu lus-tutada. Se pöesas nimmetakse Mallei-pöesaks.

Temma lehhed on litsad, nahlijad ja waigused, ja ei fölba luhhugi. Wilja ta ei tanna, agga temma pun on lõwva ja wägga hea peegi warrast ja odda tehha.

Lööne pool hommikud on se leige parram maanurk. Seal on launid pölli ja farja maad, tus suured lamba ja veikse farjad petakse. Mäggede sees leitakse seal rohkest tulda, wasle ja kallid hiiigawaalid kiwva. Siin maanurkas on ta se leige suurem Australia jõggi, Murray nimme. Temma fishje wallowad palju teisa jõggest wihma aias omma wett; sii agga kuiwawad wähhemad jöed ja viad teik õrra, maddala tohtade peal loilud järrele jättes, mis wiimaks ta õrra lounad. Mäggist maad on seal wähhe, agga lus mäed on, seal on ta wett rohkest, fest teik hallitkad immitsewad mäerüingooste alt välja, ühhendawad omma märga eddasi wallades, ojaks, ja fossuwad samm samust, tunni jõggi walmis on, kes orruud ja pöllud fastab ja römustab.

Tähhelepannemisse wäärt on selle maa põhja polne kallas. Siin on mõnni werst maad merre sees ümber salda lajjud, kui olleks nad kolega ülles ehitud, et legi mäele ei pea tulsema. On küll kolle, ö aegu senna laewa, ehl padiga minna, fest merri laenetab ja mürrab hirmfaste waetu saljuid, emalt ähwartades õrraneelda, kes liggi lähhäb. Nende saljude ja salda wahhel on merri wainne ja selge.